

terug gebracht wierd, waar hij Joele vond, die van hem de reden wilde weeten waarom de meergemelde goederen niet had willen ontscheepen. En vermits hij daarop niet anders dan een weigerend antwoord gaf, had gemelde schipper de sleutels uit 's opperstuurmans hut laten halen en zelfs de luiken ge-opend. Maar geen van ons volk de handen aan het werk willende slaan, wierden de deksofficieren almede in arrest gezonden en daarop de goederen van Van Teijlingen door vreemd volk gelost, waarmede dezelve tot den 3^e junij bezig waren, jagende eenige van de onze die beneeden gezonden wierden om een oog op 's Compagnies goederen te houden, met slagen weder naar boven.

Fol.206r-208r.

(Hoewel hun voorgehouden werd dat ze daarmee de Nederlandse vlag onteerden, misdroegen de Engelsen op de Rotterdam zich vreselijk. Twee Compagnies matrozen deserteerden en schipper Joele ging met toestemming van een Engelse officier aan wal met zijn zilveren voorwerpen, nadat hij de sleutels van zijn andere kisten aan die Engelsman had gegeven. Hij zei die avond niet meer terug te zullen komen. Onderwijl vertrok de sloep Adriana Dorothea weer uit Madras zonder dat de gecommiteerde raadsleden aan de getuigen enige instructie gaven en zonder te zeggen waar de geloste goederen van Christiaan van Teylingen waren. Direct daarop gingen alle Engelsen, de militairen zowel als de zeevarenden, van boord en werden de gearresteerden inclusief de loods vrijgelaten met toestemming te mogen vertrekken. De onderstuurman ging aan wal om de schipper, die ziek zou zijn, te rapporteren dat de Rotterdam was vrijgegeven. [fol. 209] Hij kon deze echter nergens vinden. De bovengenoemde kapitein van de The Earl of Middlesex kwam aan boord met de scheepspapieren die Van Teylingen had meegenomen, in een gesloten couvert en het bevel van Gouverneur en Raad te Madras aan de officieren schriftelijk te verklaren dat bij het lossen van Van Teylingens goederen Compagnies zaken niet beschadigd waren. Na zo nauwkeurig mogelijke inspectie is daaraan voldaan om verdere bedreiging door de Engelsen en desertie onder de bemanning te voorkomen. Dezelfde dag nog, 3 juni 1765, vertrok men en kwam men de volgende ochtend op een seinschot afstand op de rede van Pulicat voor anker, waar enige achtergebleven goederen van Van Teylingen en Joele in de daar reeds aangekomen Adriana Dorothea zijn overgeladen. Daar er geen zeilinstructie was, [fol. 210] voer de Rotterdam met een pas door naar Jagannathpur, waar het opperhoofd Frederik Jan Love naar een scheepsinstructie, die Van Teylingen uit Madras had gezonden, had ontvangen. Dit is wat nu van deze onsmakelijke affaire bekend is en dat hopelijk door berichten met de uit Nagapattinam verwachte Vrouwe Petronella Maria en de bark de Vrijheid nog kan worden aangevuld. De Hoge Regering is van oordeel dat uit deze zaak blijkt dat de zogenaamde Engelse vrienden de Compagnie slechts nadeel en schade willen berokkenen. Immers, het is in strijd met alle recht en billijkheid dat zij bescherming verlenen [fol. 211] aan een gewezen dienaar van de Compagnie, een ingezetene van Nederland, en dat ze, naar wordt aangenomen op het protest van genoemde raadsleden, weigeren deze uit te leveren en zijn goederen feitelijk met geweld uit een schip, dat voer onder de vlag van een vrije mogendheid, halen zonder dat ze daarvoor enige opdracht hadden. Op 8 oktober 1765 is besloten alle papieren van deze affaire aan de advocaat-fiscaal ter nader onderzoek te overhandigen.

CEYLON

[fol. 212] De Keukenhof, die uit Malabar via Galle in Straat Sunda was aangekomen, bracht het onaangename bericht van het overlijden aan een kwijnende ziekte van de raad extraordinaris en gouverneur van Ceylon Lubber Jan baron van Eck op 1 april 1765 te Colombo. Dit werd bevestigd in een briefje uit Galle van 16 april, dat ook met de Keukenhof meekwam. Om spoedig in deze vacature te voorzien is op 6 juni, en zeer uitgebreid op 24 juni vergaderd over de kritieke situatie, waarin dit gouvernement zich bevindt. Daar er op dit eiland iemand nodig is die de zaken daar kent en ijver combineert met inzicht en beleid, [fol. 213] is de eerste secretaris van de Hoge Regering mr. Iman Willem Falck tot gouverneur benoemd. Buiten de leden van de Hoge Regering heeft hij de meeste verdiensten en kent hij